

РЕШЕНИЕ

№ 237

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 24 октомври 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети септември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д.№240 по описа на съда за 2013 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/**, срещу решение №433/06.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №377 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е отменено НП №0265/15.08.2012 г. на Председател на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС), издадено срещу „***“ ЕАД, гр. София, с което на основание чл. 325, ал. 1 от ЗЕС във вр. с т. 2.7.1 от Разрешението, във вр. с чл. 31, ал. 1 от ФС, във вр. с чл. 336 от ЗЕС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 60 000 (шестдесет хиляди) лв.

Касаторът намира, че атакуваното решение е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Твърди се, че неправилно районния съд е приел, че са допуснати нарушения на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН във връзка с изискванията за съдържание в АУАН и НП на обстоятелства по извършване на нарушението, описание на същото, дата на неговото извършване и на доказателствата, които го потвърждават, като твърди, че АУАН и НП не страдат от посочените пороци. Въз основа на подробно изложени мотиви за допуснати нарушения при постановяване на съдебното решение се иска от касационния съд да отмени атакувания съдебен акт, като постановен в нарушение на закона и да потвърди процесното наказателно постановление изцяло. Алтернативно се прави искане за отмяна на решението на първата съдебна инстанция, като делото се върне за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

Ответникът по жалбата – „*“ ЕАД** не се явява и не се представлява. В писмено становище приложено пред настоящата инстанция оспорва касационната жалба и моли същата да не се уважава. Решението на РС-Перник, според ответника по касация е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, тъй като са налице освен пороците на административнонаказателното производство, установени от първата съдебна инстанция, още и нарушение по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като АУАН е съставен в присъствието на лице, упълномощено единствено да получава документи но не и да му бъде предявяван АУАН, предвид което решението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че след подадено в приемащия доставчик заявление от *** (абонат на ответника), за пренос на използвани от същата мобилни телефонни номера, сред които и *** и след изпращане от приемащия доставчик на заявлението до даряващия доставчик, последният – настоящ ответник, отказал на лицето преносимост на посочения номер по причина, че не са заплатени неустойки за предсрочно прекратяване на договора. Във връзка с така направения отказ *** е сезирала КРС с жалба, входирана на 15.12.2011 г. по повод който е назначена проверка. След проверката на „***“ ЕАД за нарушение по чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) във връзка с т.2.7.1 от Разрешение №01395/08.04.2009 г. на КРС и във вр. с чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФС) като на основание чл. 325, ал. 1 от ЗЕС във вр. с т. 2.7.1 от Разрешението, във вр. с чл. 31, ал. 1 от ФС, във вр. с чл. 336 от ЗЕС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 60 000 лв.

При така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник след извършената служебна проверка за законосъобразност, както и по повод възраженията на страните е приел от правна такава, че в хода на производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, поради несъобразяване с императивните изисквания относно формата и съдържанието на АУАН и НП, ограничили правото на защита на наказаното лице, които се явяват основание за отмяна на наложената санкция. Районният съд е приел, че не са спазени изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН относно необходимите реквизити на АУАН и НП, тъй като в същите липсва описание на нарушението в цялост и същото е описано само като неосигуряване възможност от страна на даряващия доставчик за пренасяне на телефонния номер, чрез отказ от страна на „***” ЕАД до приемащия доставчик за преносимост.

Административен съд – Перник намира касационната жалба за неоснователна. Споделят се изцяло констатациите на районния съдия за липсата на съществени реквизити на АУАН и процесното НП, които представляват съществено нарушение на административно производствените правил, тъй като водят до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН относно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване в АУАН, респ. НП в настоящия случай не е спазено. Двата акта, обективирали началото и края на административнонаказателното производство съдържат идентично, неясно и непълно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, което не кореспондира с посочените за нарушени законови разпоредби. Нарушението е описано като неспазване на разпоредбата на „т.2.7.1 от Разрешението – задължение за предприятието да осигури възможност на своите абонати да запазват национално значим номер при промяна на доставчика на телефонна услуга”. Така описано нарушение е несъответно на установеното в хода на извършената проверка. Общата разпоредба на т. 2. 7. 1 от Разрешението е спазена от предприятието – даряващ доставчик посредством неговото участие в приемането на „Процедура за преносимост на мобилни номера”, участници в която са титуляри на издадени лицензии за осъществяване на далекосъобщения чрез обществени клетъчни мрежи на територията на Република България. Именно в разпоредбите на така описаната процедура операторите са регламентирали процеса по преносимост на мобилни номера, с което са спазили изискването на закона за осигуряване възможност за пренос на номерата на абонатите им. На свой ред неспазване на изискванията заложили в процедурата, би било основание за отказ от страна на даряващия оператор, който съответно би могъл да бъде незаконосъобразен.

Настоящият съд споделя и следващият извод, направен в атакуваното решение, че в АУАН и процесното НП липсва посочване на дата на извършване и установяване на нарушението, което е от съществено значение за броене на сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН и пречатства извършването на съдебна проверка относно спазването на същите.

Основателна е и се споделя позицията на прокуратурата във връзка с ненадлежащото връчване на АУАН на пълномощник на наказаното дружество. Видно от приложеното по делото пълномощно с изх.№1960/15.04.2011 г. изпълнителните директори на „***” ЕАД са упълномощили лицето Георги Пламенов Хлибов да представлява дружеството пред всички държавни органи, комисии и други институции с изрично делегираното право да получава от тяхно име актове за установяване на административни нарушения, съставени и издадени на основание ЗАНН. Получаването на АУАН е различно процесуално действие от предявяването. В настоящия случай АУАН е предявен на пълномощника, на който не са делегирани такива права по приложеното пълномощно. Предявяването на АУАН има за цел нарушителя да се запознае с вмененото му нарушение и адекватно да се защити като впише веднага възразенията си. От предявяването на АУАН и подписването му от нарушителя започва да тече още един тридневен срок за подаване на писмени възразения. В конкретния случай с предявяването на АУАН на друго лице, което не е изрично упълномощено изброените по горе права на защита на нарушителя са игнорирани и това нарушение на актосъставителя винаги е основание за отмяна на НП.

Предвид гореизложено решение на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба – отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №433/06.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №377 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено НП №0265/15.08.2012 г. на Председател на Комисия за регулиране на съобщенията.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: